

URZĄD PATENTOWY
w WARSZAWIE
OPIS PATENTOWY

1741h³/06
3d 3/06

Nr 31254

Deutscher Verlag, Berlin

Arkusz wzorcowy do kroju

Zgłoszono 16 lutego 1938
Udzielono 10 grudnia 1942
Pierwszeństwo: 25 lutego 1937 (Niemcy)

Wynalazek dotyczy arkusza wzorcowego. Arkusze tego rodzaju są dodawane do zeszytów czasopism (żurnali) poświęconych modom i zawierają w ogólności wykroje krawieckie wszystkich modeli zawartych w danym zeszycie. W celu rozróżnienia krojonych części ich obrysu są oznaczone różnymi liniami. Jako linie takie stosuje się np. uszeregowane punkty, kreski, podwójne kreski, kreski i kropki, małe kółka itd. Ponieważ linie te przecinają się, więc pomimo różnorodności linii śledzenie obrysu poszczególnych części jest bardzo utrudnione. Zwłaszcza prawie niemożliwe jest przerysowywanie poszczególnych wykrojów na nałożoną kalkę, gdyż nie posiada ona zupełnej przezroczystości.

Stanowi to znaczną wadę, zwłaszcza

wskutek tego, że ze znacznej liczby modeli przedstawionych na takim arkuszu zwykle szczególną uwagę zwraca się tylko na ograniczoną ich liczbę, mianowicie na te, rzych się często używa. Należy zatem pewne wykroje uwydatnić szczególnie wyraźnie, zwłaszcza w celu umożliwienia przerysowania, i to bez pogarszania możliwości śledzenia linii pozostałych wykrojów.

W tym celu według wynalazku najważniejsze względnie najbardziej lubiane wykroje lub części wykroju na arkuszu są tonowane na swej całej powierzchni. Tonowanie to musi być przy tym tak słabe, by nie utrudniało rozpoznawania przechodzących linii obrysu pozostałych wykrojów. Do osiągnięcia tego samego celu możnaby było także oznaczyć na arkuszu najważniej-

sze wykroje różnymi barwami, lecz pociągłoby to za sobą tę wadę, że potrzebne do tego celu wielokrotne przebiegi drukowania zwiększałyby koszty wytwarzania arkuszy.

Stwierdzono, że pożądane jest również, aby wykrój, uwydatniony na arkuszu przez tonowanie, przedstawiony był w kilku wielkościach krawieckich (np. w wielkościach 42, 44, 46). Można to łatwo osiągnąć w ten sposób, że tonowanie jest wykonywane stopniami. Na przykład największy wykrój jest tonowany jasno, a mniejsze wykroje w coraz ciemniejszych tonach są nałożone na jasną powierzchnię. Według innej postaci wykonania przy uwydatnieniu np. trzech wielkości można pozostawić białą przestrzeń między granicą krawieckich wielkości średniej i najmniejszej. Ten sposób może być w danym razie korzystny z punktu widzenia techniki drukarskiej.

Wreszcie przedstawianie części wykroju w postaci tonowanych powierzchni daje tę możliwość, że napisy, które mają być umieszczone na częściach odpowiadających tym powierzchniom, mogą być wykonane jako białe. Wykroje względnie ich części, odpowiadające tym powierzchniom, są przy tym wyraźnie uwydatnione bez wytwarzania przerw w przecinających się obrzysach pozostałych wykrojów lub części, przedstawionych za pomocą linii, co miałoby miejsce, gdyby napisy były wykonane czarnym drukiem.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania części arkusza wzorcowego do kroju według wynalazku.

Ze względów drukarskich powierzchnie tonowane są przedstawione jako kreskowane.

Powierzchnia 1 przedstawia różne wielkości krawieckie (np. trzy wielkości), wykonane w tonach stopniowanych, co uskutecznia się w sposób następujący. Najmniejsza najjaśniej tonowana powierzch-

nia 11 odpowiada najmniejszej wielkości; powierzchnia ta wraz z otaczającą ją powierzchnią 12 w średnim tonie odpowiada średniej wielkości krawieckiej, a wreszcie cała zatonowana powierzchnia wraz z ciemną częścią brzegową 13 — największej wielkości krawieckiej.

Powierzchnia 2 przedstawia wzmiankowane wielkości wykonane w inny sposób z zastosowaniem tonowania o jednym stopniu. W tym przypadku najmniejsza powierzchnia 21 odpowiada najmniejszej wielkości krawieckiej, powierzchnia ta wraz z otaczającą ją białą powierzchnią 22 — następnej wielkości, a obie te powierzchnie wraz z zakreskowanym obrzeżem 23 — największej wielkości krawieckiej.

W powierzchni 2 przedstawione są litery mające określać daną część wykroju. W kompletnym arkuszu wzorcowym linie pozostałych nietonowanych części wykrojów są bez przerw przeprowadzone przez te litery.

Z a s t r z e ż e n i e p a t e n t o w e .

1. Arkusz wzorcowy do kroju, w którym poszczególne wykroje są specjalnie uwydatnione, znamieny tym, że uwydatnienie wykonane jest przez tonowanie ich powierzchni.

2. Arkusz według zastrz. 1, znamieny tym, że przedstawione są na nim różne wielkości krawieckie części wykrojów, mających być szczególnie uwydatnionymi, np. przez tonowanie stopniowane lub przerywane.

3. Arkusz według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że wewnątrz tonowanych powierzchni uwidocznione są specjalne znaki (litery, słowa lub znaki podobne), wykonane przez usunięcie barwnika tonującego.

Deutscher Verlag
Zastępca: inż. J. Wyganowski
rzecznik patentowy

